

Nr 212

Av fru Boman, om ianspråktagande inom försvarsväsendet av medel för beredskapsarbeten.

(Lika lydande med motion nr 186 i Första kammaren)

Angelägenheten av att på skilda sätt motverka sysselsättningssvårigheterna i Norrland, speciellt i dess nordliga delar, framstår för varje år som allt väsentligare. Från riksdagens sida har åtskilligt gjorts för att bereda de arbetslösa i denna landsända utkomsttillfällen. Tyvärr har emellertid dessa arbetstillfällen alltför ofta legat långt från den arbetslöses hemort. Inte sällan har den arbetslöse tvingats flytta till andra landsdelar för att få sysselsättning. Även om denna utveckling inte helt kan motverkas synes dock möjligheter föreligga att minska dess omfattning. Tyvärr har man från regeringens sida i den framlagda statsverkspropositionen inte tagit vara på *en* väsentlig möjlighet som skulle kunna bereda sysselsättning åt åtskilliga arbetslösa i denna landsända. Detta är desto mer anmärkningsvärt som man genom 1963 års försvarsbeslut fastslog som princip att medel — utanför den för försvaret fastställda kostnadsramen — skulle kunna anvisas för vissa *militära byggnads- och anläggningsarbeten* i syfte att avhjälpa eventuell arbetslöshet.

Med hänsyn till samhällsekonomiska och statsfinansiella skäl sökte 1962 års försvarskommitté på olika sätt begränsa vissa försvarsutgifter utan att fördenskull eftersätta den omedelbara försvarseffekten. Därvid bedömde försvarskommittén att vissa byggnads- och anläggningsarbeten — för totalt 20 mkr. per år — kunde anstå. Kommittén ansåg dock att vissa av dessa arbeten kunde komma att utföras för att avhjälpa eventuell arbetslöshet (SOU 1963: 5 s. 114). Försvarsministern refererade i 1963 års proposition (1963: 108 s. 60) försvarskommitténs ställningstagande. Statsutskottet hade i sitt betänkande (SU 1963: 113 s. 18) intet att erinra mot principen.

Utifrån denna i 1963 års försvarsbeslut fastslagna princip har de militära myndigheterna i samråd med arbetsmarknadsstyrelsen planlagt lämpliga objekt, främst kasernunderhåll och befästningsbyggen. Planläggningen omfattar hela perioden 1964/65 t.o.m. 1970/71. I den framlagda statsverkspropositionen avseende försvarsdepartementet har emellertid ingen hänsyn tagits till den i försvarsbeslutet fastlagda principen. Ej heller har arbetsmarknadsstyrelsen i sina äskanden om anslag för be-

redskapsarbeten under nästa budgetår beaktat försvarsöverenskommelsen och 1963 års riksdagsbeslut.

Arbetsmarknadssituationen i Norrland kräver all tänkbar stimulans. Det är därför angeläget att alla arbetstillfällen i görligaste mån utnyttjas. Alla torde också vara överens om behovet av ökade insatser för bl. a. bättre förläggningar och andra angelägna försvarsarbeten. Den i 1963 års försvarsbeslut fastslagna principen bör därför redan nästkommande budgetår översättas i praktiskt handlande. Ur såväl militär som norrländsk arbetsmarknadssynpunkt är det därvid angeläget, att statsmakterna snarast drar upp klara linjer för hur nämnda medel skall användas.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen vid behandlingen av inrikesdepartementets huvudtitel, Arbetsmarknad m. m. punkt 9. Allmänna beredskapsarbeten m. m., måtte uttala, att enligt dess mening bör inom förevarande anslag inrymmas ett belopp av högst 20 miljoner kronor för byggnads- och anläggningsarbeten för försvarsändamål i enlighet med 1963 års försvarsbeslut.

Stockholm den 23 januari 1964

Märta Boman